

Nr 277.

Av herr **Johansson** i Stockholm, om ökat anslag till nationalmuseum för inlösen av svenska konstnärers arbeten.

Den nedrustning av kulturposterna som företogs under krigsåren drabbade hårt nationalmuseums möjligheter att öka sina samlingar. Försummelseerna började i någon mån gottgöras då nationalmuseum erhöll samma anslag till inköp av äldre svensk och utländsk konst för budgetåret 1946/47 som senast utanordnats för budgetåret 1939/40 men helt indragits under de mellanliggande åren. Framhållas bör dock att anslaget till inlösen av svenska konstnärers arbeten, som för budgetåret 1946/47 uppgår till 30 000 kronor, på intet sätt motsvarar den moderna svenska konstens standard och nationalmuseums behov. Den höjning av anslaget med 5 000 kronor, som föreslagits i årets statsverksproposition, motsvarar inte ens den allmänna prishöjning som under rådande konjunktur är regel för konstföremål. Hur tillfredsställande det än är att ett nytt anslag på 40 000 kronor utgår till nationalmuseums depositionsverksamhet, vilket också i viss utsträckning kommer den moderna svenska konsten till del, måste dock anslaget till inlösen av moderna svenska konstnärers arbeten väsentligt höjas.

Den allt livligare vandringsutställningsverksamheten ställer ökade krav på god och fyllig representation av den moderna svenska konsten. Den utställningsverksamhet som bedrivs av Riksförbundet för bildande konst bör också kunna påräkna livligt deltagande från museets sida.

För närvarande kan museet inte betala konstnärerna de priser, som ursprungligen åsatts konstverken i den öppna marknaden, utan de underskridas med mycket väsentliga belopp, ofta med mer än 50 procent. Anslaget är i själva verket så knappt att inlösen av ett enda större verk kan reducera tillgångarna till hälften. Ett sådant förhållande, som tvingar nationalmuseum till tiggeri bland de bästa svenska konstnärerna, är ovärdigt både vår främsta konstvårdande institution och den svenska konstnärskåren. Det kan icke rimligen fortsätta. Inte ens en fördubbling av det nuvarande anslaget motsvarar de faktiska behoven, men bör dock förbättra möjligheterna till inlösen av god svensk konst. Det bör också påpekas att denna storleksordning inte medger något mera effektivt stöd åt svenska konstnärer, utan att anslaget bör utgå för att nationalmuseum på ett tillfredsställande sätt skall kunna lösa de uppgifter som åvila museet.

Med stöd av vad som ovan sagts hemställas,
att nationalmuseums anslag för inlösen av svenska konst-
närers arbeten höjes till 60 000 kronor.

Stockholm i januari 1947.

Gustav Johansson.

Nr 278.

Av herr **Johansson** i Stockholm m. fl., om en allmän översyn
av stipendieväsendet, särskilt vid de konstnärliga ut-
bildningsanstalterna, m. m.

(Lika lydande med motion i Första kammaren nr 137.)

Stockholm i januari 1947.

Gustav Johansson.

Fritjof Lager.

S. Rönn-Christiansson.

Helmer Holmberg.

Gerda Linderot.

Erik Karlsson.

H. Hagberg.
